

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iis quae eadem de re à Theodosio Imperatore scripta fuerint. Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

CAPVT XIII.

Longo autem tempore post, vbi Maximus de facinore contra præclarissimū veritatis præconē Ambrosium per Valētinianum admissio certior factus est, scribit ad Valentinianum literas: hortaturque vti tum à bello contra pietatem faciendo desistat, tum ne paternam pietatem prodere moliat. Postremò minatur bellum, si non obtemperet, se contra eum suscepturum. Atque quod literis significauerat, factis certè præstitit. Nam collecto exercitu, Mediolanum, vbi ætatem agebat Valentinianus, mature contendit. Cuius aduentu cognito, Valentinianus fugit in Illyricum: iam edoctus experientia, quid cominodū sibi maternum attulisset consilium.

*De iis qua eadem de re à Theodosio
Imperatore scripta fuerint.*

CAPVT XV.

Theodosius autem omni laude cumulatus imperator, cum certior factus esset tam de rebus ab adolescente Valentiniano imperatore gestis, quā de tyranni Maximi literis, scribit ad Valentinianum, qui in Illyricum profugerat, non debere eum mirari, quòd sibi imperatori terror incussus fuerat, & robur tyranno adiunctum. Nam imperatorem pietatem armis oppugnasse, tyrannum autem eandem defendisse. Atque illum hac prodita, inermem in fugam cōiectum: hunc ea velut armis munitū, eum illa nudatum deuicisse, pietati enim eius legislatorē fauere. Ista quidē cū longè à Valētiniano abesset, scripsit Theodosius. Atque simul vt accepit de fuga Valentiniani, venit ei subsidio: illumque iam è proprio imperio eiectum, & ad suam ditionem accedentem conspicatus, primūm animo eius adhibet curationē, impietatis morbum altius insitum euellit, & ad pietatem paternam reducit. Deinde iubet bono animo esse: contra tyrannum bellum gerit: sine sanguinis effusione adolescenti restituit imperium: & tyrannum interficit. Nam rem iniustam se facturū putauit, & fœdera cū

THEODOR. HISTOR.

Gratiano pacto violaturum, si non pœnas de interfectori-
bus eius expeteret.

De Amphilochio Iconii episcopo.

CAPVT XVI.

POst Theodosii illinc reditum, Amphilochius ille ad-
mirabilis, cuius sepius à me iam facta est mentio, ac-
cessit oraturus imperatorem, vti ex vrbibus Arianorū
conuentus eiiciat. At imperator postulationem illam ni-
mis sœueram & inhumanam arbitratus reiecit. Sapientissi-
mus igitur Amphilochius, re ad tempus tacita, aliam ratio-
nem ad id, quod volebat obtinendum, eamq; planè memo-
rabilem excogitauit. Nam cum alio tempore fortè intra
palatium esset, videretq; astantem imperatori filium suum
Arcadium, qui nuper imperator creatus fuerat, ipsum im-
peratorem Theodosium, vt mos est, salutauit ille quidem,
sed filium sine honore dimisit. Imperator autem ratus Am-
philochium oblitum officii, iubet ad filium accedere, eūq;
osculari. At Amphilochius respondit, satis esse, quod ei
honorem habuerat. Itaque Theodosius rem acerbè & gra-
uiter ferens, probrum filio obiectum, iniuriæ loco sibi ipsi
illatæ numerauit. Tum sapientissimus Amphilochius, de-
clarans imperatori quòd animo instituebat, contenta voce,
vides, inquit, ò imperator, quàm agrè ignominiam filii tui
patiare, imò verò illis, qui in eum insultant, vehemèter suc-
censes. Credas igitur mihi velim, huius vniuersitatis re-
ctorem Deum, eos, qui contra filium suum vnigenitum lo-
quuntur blasphemias, itidem detestari, & tanq; ingratos er-
ga seruatore[m] & patronum suum odio prosequi. Cuius in-
stitutum cum hoc pacto intellexisset imperator, facta eius
dictaq; simul admiratus, legem protinus conscripsit, quæ
vetabat conuentus ab hæreticis agi. Verùm omnes com-
munis humani generis aduersarii tédiculas vitare nò adeò
facilè est. Nam qui morbum intemperatiæ effugerit, idem
auaritiæ laqueo irretitus tenetur. Quod si ab illo etiam vi-
tio sit victoriam consecutus, ex altera parte patet inuidiæ
vorago ad eum absorbendum parata: sin autè hanc quoq;
transilierit, reperiet rete sibi obiectum iracundiæ. Alias de
niq; pedicas tendit; diabolus hominibus propè infinitas,
quibus